

О. Кога-то пръви-ти човѣци исповѣдали прѣдъ Бога своя грѣхъ: то Богъ, по Свое милосердіе, далъ имъ надѣждѣ за избавленіе.

П. Въ що ся е състояла тая надѣжда?

П. Богъ обѣщалъ, какво „сѣмѧ женѣ сотрѣтъ главу змія.“ Быт. 3. 15.

П. Що значи това?

О. Това, какво Іисусъ Христосъ ще побѣди діавола, кой-то е прѣльстилъ човѣци-ты, и ще ги избави отъ грѣха, проклятие-то и смрть-тѣ.

П. Защо Іисусъ Христосъ ся наричя сѣмѧ отъ женѣ?

О. Защо-то Той ся е родилъ на землѣ-тѣ безъ мѫжъ отъ Прѣсвятѣи Дѣвѣ Марії.

П. Каквѣ ползжъ е имало отъ това обѣщаніе?

О. Тѣмъ, че човѣци-ти отъ врѣмѧ на това обѣщаніе могли спасително да вѣрватъ въ грядѣшій Спаситель, както що вѣрвамы мы сега въ пришедший.

П. Человѣци-ти отъ старо врѣмѧ вѣрвали ли сѧ дѣйствително въ грядущаго Спасителя?

О. Малцина сѧ вѣрвали, а по-вече-то човѣци заборавили на обѣщаніе-то Божіе за Спасителя.

П. Не е ли повтарялъ Богъ това обѣщаніе?

О. Повтарялъ го е много ижти. На примѣръ, Аврааму е далъ обѣщаніе за Спасителя въ слѣдующи-ты думы: „благословѣтсѧ бѣ сѣмени твоемъ вси языци земніи.“ Быт. 22. 18.

Това сѫще обѣщаніе Той е повторилъ послѣ Давіду въ тыя рѣчи: „возстѣлю сѣмѧ твоѣ по тѣбѣкъ, и управлю престолъ Егѡ до вѣка.“ 2. Цар. 7. 12—13.

П. Що ся разумѣва подъ рѣчи в опложеніе?

О. Това какво Сынъ Божій е пріялъ на Себе